

5) w art. 7a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Przedsiębiorstwa przemysłowe, komunikacyjne, śpichrze i chłodnie, które w okresie do końca 1940 r. powstaną i będą znajdowały się w Gdyni, może Rada Ministrów — w wyjątkowych przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie — zwolnić na okres dziesięcioletni, nie dłużej jednak niż do końca 1945 r. od państwowego podatku dochodowego, pobieranego na zasadzie działu I ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U.R.P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 715), o ile przedsiębiorstwa te poczynią w Gdyni w okresie do końca roku 1940 inwestycje, mające doniosłe znaczenie dla rozbudowy i rozwoju gospodarczego miasta i portu Gdyni.”;

6) po art. 9 wstawia się nowy art. 9a treści następującej:

„Nowowznoszone domy mieszkalne, położone na terenie m. Gdyni i zwolnione na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 173) od państwowego podatku dochodowego, podlegają, począwszy od r. 1935, wymiarowi idealnego podatku dochodowego w celu ustalenia, przewidzianego w art. 24 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 715), dodatku na rzecz m. Gdyni.”.

Art. 2. Upoważnia się Ministra Przemysłu i Handlu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej w drodze obwieszczenia jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1927 r. o popieraniu rozbudowy i rozwoju gospodarczego miasta i portu Gdyni (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 452), z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu, — z odpowiednią zmianą numeracji artykułów.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *W. Sławek*
Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

170.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 18 marca 1935 r.

o opodatkowaniu cukru skrobiowego.

Przedmiot opodatkowania.

Art. 1. (1) Cukier skrobiowy, wyrobiony w kraju oraz przywieziony z zagranicy lub z obszaru w. m. Gdańska, czy to w stanie naturalnym czy w wyrobach, podlega podatkowi spożywczemu.

(2) Jako cukier skrobiowy rozumie się cukier w postaci syropu oraz w stanie stałym, otrzymany

ze skrobi (krochmalu), niezależnie od tego, czy przy jego wyrobie użyto innych cukrów lub produktów, zawierających cukier, z wyjątkiem cukru buraczanego i trzcinowego (sacharozą).

(3) Jeżeli przy wyrobie cukru skrobiowego zostanie użyty surowiec, zawierający cukier buraczany lub trzcinowy, otrzymany produkt będzie podlegał w całości opodatkowaniu według stawki dla cukru buraczanego.

(4) Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu określa w razie wątpliwości, czy dany produkt podlega opodatkowaniu w myśl ustawy niniejszej.

Zwolnienie od podatku.

Art. 2. (1) Wolny jest od podatku:

1) cukier skrobiowy, wywieziony zagranicę lub na obszar w. m. Gdańska;

2) cukier skrobiowy w stanie skażonym, przeznaczony dla przemysłu nieprodukującego środków spożywczych.

(2) Warunki stosowania przepisów ust. 1 ustala Minister Skarbu.

Wysokość podatku.

Art. 3. (1) Podatek od cukru skrobiowego wynosi 15 zł od 100 kg.

(2) Od powyższego podatku nie będzie pobierany 10% dodatek, wprowadzony na podstawie ustawy z dnia 12 lutego 1931 r. o poborze 10% dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 82).

Zwrot podatku.

Art. 4. Podatek uiszczony od cukru skrobiowego, użytego następnie do wyrobów przemysłowych, wywiezionych zagranicę lub na obszar w. m. Gdańska, podlega zwrotowi na warunkach, które określa Minister Skarbu.

Obowiązek uiszczenia i termin płatności podatku.

Art. 5. (1) Do uiszczenia podatku od cukru skrobiowego, wyrobionego w kraju, obowiązany jest wytwórca. Obowiązek uiszczenia podatku powstaje z chwilą wydania cukru z wytwórni do wolnego obrotu; podatek powinien być uiszczony nie później niż w chwili wydania cukru z wytwórni.

(2) Przy przywozie cukru z zagranicy do uiszczenia podatku obowiązana jest osoba, uprawniona do rozporządzania towarem w rozumieniu obowiązujących przepisów celnych, przyczem obowiązek uiszczenia podatku powstaje w chwili odprawy celnej, a podatek płatny jest razem z cłem.

(3) Od cukru skrobiowego, przywiezionego z obszaru w. m. Gdańska, obowiązana jest uścić podatek osoba, dla której wedle dowodów przekazanych przeznaczona jest przesyłka. Obowiązek uiszczenia podatku powstaje w chwili zgłoszenia przesyłki w odbiorczym urzędzie przekazowym, podatek zaś powinien być uiszczony przy odprawie przeka-zowej.

(4) Minister Skarbu określa sposób wymiaru podatku od cukru skrobiowego, zawartego w wyro-

bach, przywożonych z zagranicy i z obszaru w. m. Gdańska.

Art. 6. W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, podatek od cukru skrobiowego, wyrobionego w kraju, może być zakredytowany na warunkach, ustalanych przez Ministra Skarbu.

Odpowiedzialność rzeczowa za podatek.

Art. 7. Cukier skrobiowy, podlegający opodatkowaniu w myśl art. 1, może władza skarbową — w razie nieuiszczenia odeń podatku (art. 5 i 6) przy wprowadzaniu do wolnego obrotu — zająć bez względu na prawa osób trzecich celem pokrycia należności podatkowej. Przepisu tego nie stosuje się w przypadku, gdy osoby trzecie nabyły swe prawa w dobrej wierze.

Przedawnienie.

Art. 8. (1) Prawo żądania zwrotu podatku nienależnie pobranego przedawnia się z upływem roku, licząc od dnia uiszczenia podatku.

(2) Prawo żądania należnego Państwu podatku bez względu na to, czy jego wymiar został dokonany, czy przez zatajenie wstrzymany, przedawnia się z upływem pięciu lat, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego. Przedawnienie prawa żądania zapłaty podatku przerywa każda czynność, podjęta przez władzę skarbową, w celu ściągnięcia należności podatku wymierzonego lub zatajonego.

Właściwość orzecznictwa.

Art. 9. Orzekanie o należności i wymiar podatku od cukru skrobiowego należy do właściwości władz skarbowych.

Zaległości podatkowe.

Art. 10. (1) Ściągnięcie nieuiszczonego w terminie podatku od cukru skrobiowego wraz z odsetkami od zaległości następuje w trybie administracyjnym przez władze skarbowe w drodze zajęcia i sprzedaży, znajdujących się w wytwórni, zapasów gotowego cukru skrobiowego bez względu na jakiegokolwiek prawa osób trzecich oraz w drodze zajęcia i sprzedaży wszelkiego innego majątku przedsiębiorcy, obowiązane do uiszczenia podatku.

(2) Minister Skarbu uprawniony jest do umarzania nieściągalnych należności z tytułu podatku od cukru skrobiowego.

Kontrola Skarbowa.

Art. 11. (1) Kto zamierza wyrabiać cukier skrobiowy, powinien zgłosić to pisemnie władzy skarbowej I instancji na 14 dni przed uruchomieniem wytwórni i złożyć opis zakładu oraz plan sytuacyjny tak lokalów wytwórni, jak i pomieszczeń magazynowych i innych, połączonych z lokalami wytwórni lub magazynu.

(2) Minister Skarbu wyda przepisy o urządzeniu wytwórni dla celów kontroli skarbowej, o sprawdzaniu wytwórni (weryfikacji), magazynowaniu cukru skrobiowego w wytwórniach, oznaczaniu zewnętrznych opakowań z cukrem, prowadzeniu ksiąg

obrachunkowych i kontroli wywozu cukru do wolnego obrotu.

(3) Wyrób cukru skrobiowego może być rozpoczęty dopiero po stwierdzeniu przez władzę skarbową II instancji, iż urządzenie wytwórni odpowiada obowiązującym przepisom.

Art. 12. (1) Zakłady, wyrabiające cukier skrobiowy, podlegają nadzorowi skarbowemu.

(2) Jeżeli przedsiębiorca nie kieruje osobiście wytwórnią, obowiązany jest ustanowić zastępcę i zawiadomić o tem władzę skarbową.

(3) Przedsiębiorca wytwórni lub wskazany przez władzę skarbową zastępca obowiązany jest udzielać organom władz skarbowych wszelkich informacji oraz pomocy przy wykonywaniu czynności urzędowych, tudzież okazywać prowadzone w przedsiębiorstwie księgi obrachunkowe.

(4) Władza skarbową może zażądać usunięcia pracownika przedsiębiorstwa, który popełnił nadużycie na szkodę Skarbu Państwa lub w popełnieniu tegoż współdziałał.

(5) Jeżeli na żądanie władzy skarbowej ustanowienie zastępcy lub usunięcie pracownika przedsiębiorstwa nie nastąpi w ciągu 14 dni, władza ta może zarządzić wstrzymanie ruchu wytwórni.

(6) Szczegółowe przepisy co do wykonania przepisów ust. (1) — (5) wyda Minister Skarbu.

Art. 13. (1) Przedsiębiorca wytwórni cukru skrobiowego obowiązany jest dostarczyć do użytku urzędników skarbowych, kontrolujących wytwórnię, pomieszczenia, potrzebnego do załatwiania czynności kancelaryjnych; pomieszczenie to powinno się znajdować w obrębie wytwórni i być zaopatrzone w niezbędne urządzenia i przybory kancelaryjne.

(2) Ministerstwo Skarbu może poddać poszczególne wytwórnie cukru skrobiowego stałemu nadzorowi skarbowemu na okres czasu i na warunkach, przez siebie ustalonych. W takim przypadku przedsiębiorca wytwórni obowiązany będzie na zarządzenie Ministerstwa Skarbu dostarczyć bezpłatnie urzędnikom skarbowym, powołanym do wykonywania stałego nadzoru, mieszkań w obrębie wytwórni wraz z opałem i oświetleniem.

(3) W przypadku, gdy stały nadzór będzie ustanowiony w wytwórni cukru skrobiowego w następstwie stwierdzonych tam nadużyć na szkodę Skarbu Państwa, koszty stałego nadzoru ponosi przedsiębiorca wytwórni.

(4) O przydatności pomieszczeń decyduje władza skarbową.

Art. 14. Osoby oraz przedsiębiorstwa, trunujące się hurtowym handlem cukrem skrobiowym, obowiązane są posiadać dowody nabycia cukru, w szczególności zaś faktury oraz rachunki, wymieniające wytwórnię, z której cukier pochodzi, oraz znaki i numery opakowań i naczyń z cukrem.

Art. 15. Wytwórnie skrobi (krochmalu), mączki skrobiowej i dekstryn podlegają zgłoszeniu oraz nadzorowi skarbowemu w celu sprawdzenia, czy nie wyrabiają cukru skrobiowego.

Sprawdzanie zapasów cukru skrobiowego.

Art. 16. (1) Znajdujące się w wytwórni zapasy gotowego cukru skrobiowego podlegają sprawdzeniu przez władze skarbowe.

(2) Minister Skarbu wyda szczegółowe przepisy, dotyczące sposobu sprawdzania zgodności stanu zapasów z danymi ujawnionymi w księgach kontrolnych oraz opodatkowania ubytków i zachowania nadwyżek zapasów, a nadto określi warunki zwalniania przedsiębiorstwa od odpowiedzialności podatkowej za stwierdzone ubytki.

Przepisy karne.

Art. 17. Do przestępstw, wymienionych w ustawie niniejszej, stosuje się przepisy ustawy karnej skarbowej.

Art. 18. (1) Kto wyrabia cukier skrobiowy bez zgłoszenia wyrobu właściwej władzy skarbowej, podlega karze pieniężnej w wysokości od pięćdziesięciokrotnej do stukrotnej kwoty podatku, przypadającego od wyrobionego cukru, a co najmniej w kwocie 1.000 zł, oraz karze konfiskaty tegoż cukru.

(2) Tej samej karze podlega, kto wyrabia cukier skrobiowy wbrew przepisom art. 11 ust. (3) i art. 12 ust. (5) ustawy niniejszej.

Art. 19. (1) Kto zataja zapasy cukru skrobiowego, wyrobionego w wytwórni, uruchomionej z zachowaniem ustawowych przepisów, podlega karze pieniężnej w wysokości dwudziestokrotnego podatku od zatajonej ilości cukru, co najmniej jednak w kwocie 100 zł, oraz karze konfiskaty zatajonych zapasów.

(2) Za zatajenie w rozumieniu ust. (1) uważa się w szczególności zamagazynowanie wyrobionego cukru skrobiowego w lokalu na ten cel nieprzeznaczonym albo niezapisanie złożonego w magazynie cukru do księgi kontrolnej w przepisowym czasie.

Art. 20. Kto bez zawiadomienia organów władzy skarbowej i bez zachowania przepisami wyznaczonych warunków:

- 1) wydaje lub wywozi cukier skrobiowy z wytwórni,
- 2) pozostawia w kraju cukier skrobiowy, przekazany urzędowo do wywozu poza obszar obowiązywania ustawy niniejszej,

podlega karze pieniężnej w wysokości dwudziestokrotnej kwoty uszczuplonego podatku oraz karze konfiskaty cukru.

Art. 21. Kto cukier skrobiowy odkaża (usuwa środek skażający), podlega karze pieniężnej w wysokości dwudziestokrotnej kwoty podatku od odkażonego cukru skrobiowego, co najmniej jednak w kwocie 100 zł i karze konfiskaty cukru odkażonego i przeznaczonego do odkażania oraz przyrządów.

Art. 22. Kto w związku z przywozem, wywozem lub przewozem cukru skrobiowego narusza przepisy o obrocie towarowym z zagranicą lub z w. m. Gdańskiem, podlega karom, ustanowionym w ustawie karnej skarbowej za takie same przestępstwa w stosunku do innych towarów.

Art. 23. (1) Kto, będąc obowiązany do prowadzenia ksiąg, w art. 11 ust. (2) ustawy niniejszej

wymienionych, wcale ich nie prowadzi lub prowadzi wadliwie, podlega karze pieniężnej porządkowej w wysokości od 50 do 1.000 zł.

(2) Jeżeli w księgach uwidoczniono okoliczności niezgodne z rzeczywistością w celu ułatwienia dokonania lub ukrycia innego przestępstwa skarbowego, zagrożonego surowszą karą, wówczas, w przypadku skazania za to przestępstwo, nie stosuje się przepisów ust. (1), natomiast uwidocznienie w księdze danych niezgodnych z rzeczywistością uważa się przy wymiarze kary za okoliczność szczególnie obciążającą.

Art. 24. (1) Kto bez dowodów nabycia, wymienionych w art. 14 ustawy niniejszej, nabywa, sprzedaje lub posiada cukier skrobiowy, podlega karze pieniężnej w wysokości dziesięciokrotnego podatku i karze konfiskaty cukru skrobiowego.

(2) Nie podlega karze, kto udowodni, że podatek od zakwestjonowanego cukru uiszczono.

Art. 25. Kto narusza inne przepisy ustawy niniejszej lub wydane na jej podstawie przepisy wykonawcze, podlega karze pieniężnej porządkowej od 10 do 300 zł.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 26. Obowiązkowi zgłoszenia wytwórni (art. 11 i 15) podlegają także przedsiębiorstwa, które w chwili wejścia w życie ustawy niniejszej będą w ruchu, przy czym przedsiębiorcy wyrobu cukru skrobiowego obowiązani są złożyć opis i plan wytwórni w ciągu 30 dni od wejścia w życie ustawy niniejszej.

Art. 27. (1) Zapasy cukru skrobiowego w ilościach powyżej 100 kg, jakie w dniu wejścia w życie ustawy niniejszej będą się znajdowały na składach poza magazynami wytwórni cukru skrobiowego oraz u sprzedawców, jak również w przedsiębiorstwach, używających cukru skrobiowego do swoich wyrobów, podlegają w całości opodatkowaniu według stopy podatkowej, określonej w art. 3 ustawy niniejszej; posiadacze takich zapasów obowiązani są w tym celu zgłosić je do opodatkowania pisemnie w dwóch egzemplarzach kontroli skarbowej w ciągu 5 dni po wejściu w życie ustawy niniejszej.

(2) Przepis ust. (1) nie ma zastosowania do zapasów cukru skrobiowego, znajdujących się w magazynach zakładów przemysłowych, które nabyły ten cukier celem zużycia go do wyrobów innych niż artykuły spożywcze.

(3) Szczegółowe przepisy w sprawie wykonania przepisów ust. (1) wyda Minister Skarbu.

(4) Kto wbrew przepisowi ust. (1) zaniecha zgłoszenia zapasów cukru skrobiowego, podlega karze, przewidzianej w art. 19.

Art. 28. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 29. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*